

Előfizetési árak:

Egész évre . . 6 kor. — fill
Félévre . . . 3 > — >
Negyedévre . 1 > 50 >
Egyes szám ára 12 fill.

Kiadóhivatal:

PECSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PECSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Prónay Dezső.

Pécs, 1900. január 26.

Nem közönséges lelkierő kell ahhoz, hogy valaki közéleti szereplésében a kisebbség pártjára álljon, mert bármennyire legyen is meggyőződve a kisebbség igazáról, a gyengelelkű visszariad a küzdelemtől azért az igazságért, amelyet győzelemre juttatni nincsen kilátása belátható időn belül s legjobb esetben is hálátlannak tartja a faültető szerepét, aki izzad és fárad, hogy a jövő nemzedéknek legyen honnét leszedni a kész gyümölcsöt.

Ahhoz azonban már valóságos hősllekűség, a hazafias meggyőződés lángoló lelkesedése szükséges, hogy azon a téren, a melyre hivatása hazája szolgálatában helyezt valakit, magára hagyatva egymaga szálljon sikra meggyőződése mellett s egymaga merészeljen hangot adni annak az érzésnek, a mely „ott vibrál a nemzet minden egyes tagjának szívében”, de a melyet néma hallgatásba fojt az az egész testület, hol az egyetlen hősllekű bajnok kifejezést ad neki.

Ennek a hősllekű bajnoknak a szerepét tölti be a mi főrendiházunkban Prónay Dezső báró, aki minden alkalommal sikra száll a magyar nemzet függetlenségéért, nemzeti aspirációink állami önállóságunk megvalósításáért, „a nemzet nagygyátételéért s ettől el nem riasztja a hi-

deg közöny, a melylyel lángoló meggyőződését fogadja az az aulikus testület, a hol szavát fölemeli.

De hát vajjon igazuk van-e azoknak, akik hiu erőlködésnek, meddő ellenzéki viszketegnek tartják a testület közérzésétől egészen elszigetelt meggyőződésnek ilyen szívós és következetes hangoztatását s azt nagyuri megvetéssel, vagy legfőlebb szánó mosolygással fogadják?

Nos, Prónay Dezső tegnapi szereplése a főrendiházban már olyan jelenségek között történt, a melyek némi halvány reményével kecsegtetnek annak, hogy az a magvető munka, a melyet ez a lánglelkű hazafi azon a sziklatalajon, a magyar főrendiházban végez, mégsem veszett egészen kárba, mert a sziklák hasadécai között mégis csak van termőtalaj is, a mely fogékony annak a mának a befogadására.

A méltóságos főrendek tegnap már nem fogadták ideges nyugtalanság kifejezése mellett Prónay fölszólalását, hanem feszült figyelemmel hallgatták fejtegetéseit a közösség káros hatásairól s az önálló magyar véderő szervezésének szükséges voltáról; már akadt egy aulikus érzületeiről különösen ismeretes főúr, a ki nem átallotta kijelenteni, hogy Prónay fejtegetéseiben igen sok méltánylandó dolog van; sőt beszédének hatása alatt Fejérváry miniszter sem hallgathatta el, hogy minden

magyar ember szívében ott vibrál a nemzet nagygyátételének érzése.

És mindezt az adott körülmények között elegendőnek kell tartanunk arra, hogy Prónay elszigetelt működését egészen eredménytelennek ne tekintsük. Még távol vannak tőle a méltóságos főrendek, hogy Prónay akciójával szolidaritást vállaljanak, de azt már elismerik, hogy szereplése nem üres handabandázás, hanem igemis méltánylandó, amit mond; elismerte már a honvédelmi miniszter is, hogy az az érzés, mely Prónaynak ajkára adja a szót, ott vibrál minden magyar ember szívében s hogy az a törekvés, mely ebből az érzésből fakad, a magyar nemzet nagygyátételét célozza.

Egyetlen ember küzdelmének abban a testületben ez elég biztató eredménye, amit nem ront le a honvédelmi miniszternek az az odavetett mondása, hogy a nemzet nagygyátételének ez a minden magyar szívből gyökerező törekvése csupán a sziv politikája, mely a nemzetet fejjel a falnak viszi. Hogyan kívánhatjuk mi Fejérváry minisztertől s az udvari légkörrel telített főrendektől, hogy másképp ítéljék meg a magyar nemzeti politikát, mikor a nemzet zöme is fásult közönnnyel nézi Magyarországnak mind szorosabb belevonását a birodalmi közösségbe s nem riad vissza a veszedelemtől, a mely már-már végleges beolvasztással fenyeget.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Utazás a papa körül.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Színházba mentem. Nem számítottam épen arra, hogy az én megszokott ismerőseim, kiket hűségesen haza szoktam kísélni színház után, mondom, nem gondoltam, hogy ott lesznek. Kellemes meglepetésemre, mikor beléptem a színházba, már akkor ott ültek! Hozzájuk mentem természetesen s kezdtük tárgyalni a nap eseményeit.

A második felvonás után zugott a taps, kacagott a közönség; a mama és a lánya szóhoz nem tudtak úgy szólván jutni, én segitettem nekik, bár akkoron nem volt a legjobb kedvem, mert gyengélkedtem. De ha az ember olyan vicceket hall, mint ott elhangzottak, mumiának kellene lennie, ha nem fakadna hangos nevetésre . . .

Lassankint csillapultak a kedélyek s folytattuk félbeszakított témánkat . . . ha úgy hamarosan eszembe jutna! . . . Eh, de nem töröm rajta az eszemet! Elég az hozzá, hogy a harmadik felvonás előtt már felgyújtották a függöny előtt a lámpákat, mikor a mama hirtelen, minden kapcsoló vagy ellentétes kötőszó nélkül egyszer csak rémülten sugja oda a leányának:

— Iluska, nincs kapukulcs!

Meghallottam én is s nem tudtam fel-fogni, hogy miért ijednek meg ezen annyira, mikor tudtommal van a kapun csengő, a konyhában a szakácsné és a szobaleány; a papa meg bizonyosan pacieanszozik, no és a gimnázista féltizkor még bizonyosan tanul!

Mondtam is a megijedt mamának mindezt, de mit sem használt . . . sejtett valamit és sejtése rossz volt!

— A papa elment kaszinóba, mondta Iluska, az Aladár bizonyosan lefeküdt már, a szakácsné nem hall a legjobban, a szobalálynak meg kimenője van, már most, ha csengetünk is, ki fog beereszteni bennünket?

— Ugyan kérem, Nagysád, áldja meg a jó Isten, hisz, ha egy félóraig nyomom azt a villanyos csengőt, a hetedik határban is meghallják . . . no meg ott van a Cifra, a háznak hűséges őrzője, majd ugat a lármára s segít nekünk olyan lármát csapni, hogy Jeruzsálem pusztulása mélységes csönd volt ehhez képest . . .

A függöny felgördült . . . Ismét kacagtunk, tomboltunk a nevetéstől s sajnáltuk, hogy nem tartott tovább.

Siöttünk hazafelé; a mamának nem volt nyugta, Iluska halkán nevetgált, majdnem kitért néhányszor, én meg vigasztaltam egész uton a rosszat sejtő mamát! Nem használt semmit . . . A házhoz érve mindhárman csakugy repültünk a kapuhoz; első dolgom volt

egy erélyes nyomást gyakorolni a gombra . . . csilingelt, meghallottuk az utcán is.

— Köszönjük, hogy hazakisért, tudom, hogy magának még dolga van, nem tartóztatom tovább! . . .

— De édes nagyságos asszonyom, hát csak nem hagyom itt magukra kegyeteket; dolgomat egész reggelig tiszter is elvégezhetem még!

— No de igazán — szólt Iluska — maga ugy is beteges most, nem fog jól tenni magának, ha velünk itt álldogál!

— Jaj be jó maga! . . . de ha nekem jól esik itt álldogálnom . . . De mért nem jönnek már kaput nyitani?

— Mondtam, hogy megjárjuk!

— De Aladár csak felébred?

— Ágyukat sütogethetnének mellette, az fel nem ébred.

— Majd felzavarom őt, vagy a Cifrát a szakácsné hiján. S ezzel neki feküdtem ismét a csengőnek s vagy tíz percig folytonosan nyomtam minden eredmény nélkül. A huzamos állástól átfázott a lábunk, kezdtünk fél-lábra állani s gyors tempóban váltogattuk.

— Ismerem a familiát! Mind olyan álmos . . . Mit csináljunk?

— Még egy kísérletet teszek! — Aztán elővettem kapukulcsomat s azzal rugaszkodtam neki a gombnak, mert már az ujjaim igazán kifáradtak. S nyomtam kintartással vagy husz percig.

Hisz már szinte belement a köztudatba az a gyáva fölfogás, hogy Magyarországon a szív és ész politikája kizárják egymást, mert a ki szive sugallatát, hazafias érzületét követi, nem boldogul az sem a köz-, sem a magánéletben. Az ész tehát azt diktálja, hogy fojtsuk el a nemzeti aspirációinkat, melyeket Isten minden életképes nemzet szívébe kitörölhetlenül beleoltott, mert így, ha mint nemzet nem is boldogulhatunk, legalább boldogulunk mint egyének.

De ha háttérbe szorítjuk az egyén érdekét, amint ez az egészséges közéletben kötelességünk lenne, akkor csakhamar rájövönk, hogy a szív politikája nem ellenkezik Magyarországon az ész politikájával, mert tisztán a nemzet boldogulását tekintve, a józan ész sem parancsol mást, mint a mit a magyar szív érzése kíván. Az igaz, hogy kemény küzdelmet, sőt önfeláldozást is kíván az egyén részéről annak a magyar nemzeti politikanak a megvalósítása, de az is kétségtelen, hogy az mint ilyen csak e mellett válhatik nagygyá, erőssé, boldoggá.

Hisz a szív politikusa, Prónay Dezső tegnapi beszédében oly meggyőző érvekkel mutatta ki, tehát észből fakadó s a gondolkodó észhez szóló okokkal bizonyította, hogy az a közösség, melybe hatvanhétben belevitték hazánkat s a melyet azóta folyton erősebbre fűstek önállóságunk rovására, milyen veszedelmeket hord méhében államiságunkra, magyarságunkra, anyagi existenciánkra nézve.

Hiszen kétségtelen tény, hogy a nemzetiségi fajharc, amely odaát Ausztriában már-már szétrobbantással fenyegeti a birodalmat, abból a közösségből táplálkozik, amelylyel a két állam egymáshoz van kötve, s kihatásában ránk nézve épolyp veszedelmes, mint Ausztriára.

Az osztrák pártok mindig a közös vonatkozásu ügyekbe kapaszkodnak bele, hogy ezzel az államhatalmat különleges követeléseik teljesítésére kényszerítsék;

Semmi nesz! A járókelők megbámultak bennünket . . . a mama kétségbe volt esve, Iluska — mikor senki sem volt látható az utcán — fel-felkacagott és én állhatatosan csengettem. Végre megunták már hallgatni a csengő éles hangját, kértek, hogy hagyjam abba. Szót fogadtam.

— Nincs más hátra — mondám — mint elmegyünk a kaszinóba, felkeresni a papát!

— Majd elmegyünk magunk, köszönjük a szivességet, mert maga nem tudja elvégezni a dolgát! aztán jobban meg talál hülni.

— S azt gondolja nagyságos asszonyom, hogy én egyedül hagynám a kaszinóba menni magányosan most 10 órakor! Lovagias kötelességemnek tartom mindaddig kísérsni, míg biztos révbe nem érünk. Kérem, ha úgy tesszik, indulhatunk!

A szót tett követte, neki indultunk a kihalt utcáknak. Felettünk tiszta volt az ég s a hold kíváncsian nézett le ránk. — A hangulat különben az előbbi maradt köztünk. Már nem győztem eleget szónokolni, beszélő tehetségem már-már cserben hagyott. Nem tudtam már egyebet mondani, mint hogy, ha véletlenül nem találjuk fen a papát, egyszerűen elmegyünk egy szállóba s ott a hölgyek részére egy szobát nyitattunk. Nincs más hátra!

Odaértünk a kaszinóhoz, a hölgyek nem jöttek fel. Összekerestem a kaszinó minden

az államhatalom pedig a rovásunkra kicsikart előnyökkel iparkodik a veszedelő osztrák pártokat kibekíteni.

A hadsereg közössége képes legfőbb akadályát nemzeti egységünk megszilárdításának, mert míg minden más poliglott államban a hadsereg az államnyelv leg-hatékonyabb terjesztője és megszilárdítója, addig nálunk a közshadsereg az, a mely idegen nyelvvel a mi államnyelvünket a nemzetiségi nyelvek színvonalára süllyeszti. Hisz itt van csak a hirhede „Hier“ rendelet, a melyet szintén az osztrák-cseh nyelvszabálynak köszönhetünk. Csehországban tüntetnek a német nyelv ellen, tehát Magyarországon be kell csukatni azokat, kik az állam nyelvén jelentkeznek.

Ez a közösügyes logika s akik ezt megváltoztatni akarják, azokra rámondja a honvédelmi miniszter, hogy fejjel mennek a falnak, mert a közös hadseregnek egy közös szolgálati nyelvet kellett adni s ez más, mint a német, nem lehetett.

Persze az ész politikusa elfelejtette ezt az állítását meg is okolni, mikor a gyakorlati élet tapasztalata az ellenkezőt bizonyítja. Mert hisz a honvédség is kiegészítő része a fegyveres erőnek s mégis egészen jól fungál a közshadsereg nyelvével különböző szolgálati nyelvvel s ez a legtávolabbról sem bontja meg a honvédség egységét.

Honnét vették hát azt a szentírás-ként hangoztatott de az élet által oly rúttul lecáfolt axiomát, hogy a közshadseregnek egy közös szolgálati nyelvet kellett adni?

Nem-e az megy fejjel neki a falnak, aki az állami szervezetben nem veszi figyelembe a gyakorlati élet követelményeit egy üres agyrem, az összbiradalmi eszme kedvéért? Ausztria ennek már nem egyszer szolgáltatja gyászos példáját s most a legjobb uton halad, hogy ezeknek a példáknek számát ismét egygyel szaporítsa.

zугát. Voltak ugyan ott elegenden, de mit ért az nekünk, hogy épen hiányzik az, akit keresünk. Kérdezősködtem, hogy nem látták-e?

— Igen, fent volt, mondák — de néhányad magával hamar el is ment.

Hogy hová? . . . arra senki sem tudott választ adni. Szóló érkezésem még jobban leverte a mamát, Iluska is kezdte már unni a dolgot.

— Szent Ciceró, most ne hagyj el! — sohajtottam magamban.

— Elmegyünk haza — szolt a mama, talán haza ment már!

— Csak talán nem visz magával társaságot ily későn haza? Nehány jó barátjával elment bizonyosan valamelyik kávéházba egy feketére, hisz tudja nagyságos asszonyom, hogy azt el nem engedné a világeért sem! Tehát keressünk tovább! Keressetek és találtok! meg van irva . . . s most itt az alkalom, hogy az evangéliumhoz ragaszkodjunk!

— De hol keressük! — mondja csak?

— Elkezdjük az Otthonnál, benézünk a Royálba, kikutatom a Centrált, felszaladok a Nádorba, aztan végre lemegyünk a Szecessióba s ha ott sem fedezzük fel a papát, átugrom a Mátyás királyba és a Pannoniába s megkérdezem a Vademberben, ha kutatásunk nem sikerül, akkor leszállunk az István-pinhébe! . . .

Mi ujság?

— (Püspöki ebéd.) 21-dikén Hetey Sámuel megyéspüspök ismét farsangi ebédet adott, melyen a következő meghívott vendégek vettek részt. Zichy Nándor gróf főrendiházi tag, Molnár János apát, országgyűlési képviselő, Tormay Károly alispán, Koszits Kálmill főjegyző, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök. Nagy Jenő tiszti főügyész, Vaniss Sándor főbíró, Troll Ferenc nagyprépost, Hanny Gábor, Szeifricz István, Szeredy József, Walter Antal, Pozsgay József, Lechner János, Spiesz János, Wurster József dr. kanonokok. Károly Ignác, Magenheim József plébánosok, Ángyán Aurél ferencendi házfőnök, báró Zech Arnold vezérőrnagy, Panoss Alajos, Udvarnok Győző, Butykay Ádám, Czankl Rezső ezredesek, Sor-sich Béla őrnagy, Bogay csendőr százados, Blaskovics István kir. táblai elnök, Sável Kálmán kir. főügyész, Balogh Károly kir. táblai tanács elnök, Röck Gyula, Töttössy Béla kir. táblai bírák, Hardy Sándor kir. táblai elnöki titkár, Bogay Pongrac, Simon József törvényszéki bírák, Zánkay Aladár járásbíró, Dragenesku Döme pénzügyigazgató, Opriss Péter posta-távirda igazgató, Duka Achill műszaki tanácsos, Salamon József tanfelügyelő, Halász Géza kir. erdőfelügyelő, Bolgár Kálmán anyakönyvi felügyelő, Erreth János ügyvéd, kamarai elnök, Szautter Gusztáv, Simonffy János, Bodó Aladár dr. Csigó János, Egry Béla dr., Pleininger Ferenc ügyvédek, Dischka Győző főreáliskolai igazgató, Inczedy Dénes főgimnáziumi igazgató, Bitter Illés főgimn. tanár, Schneider István felügyelő-igazgató, Reberics Imre polg. isk.-igazgató, Erreth Lajos dr. kórház igazgató, Patak Lucidusz irg. rendű házfőnök, Schick Jácint dr. irg. rendű főorvos, Vörös Hádor forgalmi főnök, Eibach Emil takarékpénztári főkönyvelő, Gebhardt Ferenc takarékpénztári főpénztárnok, Hetey Elek jószágigazgató s a püspök udvari papjai. A menü: szinleves; ludmáj-pástétom aszpicban; vesepecsenye körítve; özgerinc befőtt gyümölcsessel; farsangi fánk; pulyka vegyes salátával; fagylalt; gyümölcs, cukorka; sajt; kávé. Borok: pécs-makári asztali fehér; pécs hetényi vörös; bársonyosi 1889-ből; áfrikai; pommery. Az illusztris társaság a legjobb kedélyhangulatban fél négy utánig együtt maradt.

— (Halálozás.) Szentkátolnai Cseh Marcell, cs. és kir. kamarás, osztrák-magyar főkonzul éltének 43-ik évében vasárnap este 9

szavaltam egy szuszra s egy nagy adag levegőt szívtam magamba.

— Oda nem szokott járni, nem is lesz ott a papa, — vélekedék Iluska.

— Kérem, magamról tudom, hogy az István-pince mennyire izgatja a férfiakat ujdonságával.

— Hát induljunk neki, szedjük sorba a kávéházakat először, — ajánlotta a mama.

Ugyanazon sorrendben, mint fentebb le-daráltam, kémleltem ki a kávéházak összes sarkait. A hol ismerősökre akadtam, azokat meginterjűváltam, máshol a pincéreket faggtam. Már négy helyen jártam s a papa hol-létéről még dunsztunk sem volt. Most már nekem is kezdett fájni a fejem. Hogy is ne! Néhány bálát már végig táncoltam, a hónap közepe is elmúlt már, csupán néhány hatosom volt még, épen másnap akartam valakit megpumpolni a következő bál ürügye alatt s most megesik rajtam, hogy szobát kell nyitattanom a hölgyek számára s az én szégyenemre kénytelen lesznek hitelre meghálalni. Most már rohantam. Kiabáltak utánam, hogy ne siessek oly nagyon, mert nem tudnak követni.

— Pardon és sietek? nem is vettem észre; igazán oly furcsa, néha ugy neki iramodom, mintha napszámot fizetnének érte; nem is tudom, hogy voltaképen miért is siettem, önök sem tudják, ez igazán furcsa . . .

órákor tüdővészben meghalt *Ruszsukon*. Pécselt a Cseh-, Majláth- és Cirer családok gyászolják az elhunytat.

— **(Ismét egy szökevény hadapród.)** Mint halljuk, a honvédhadapródiskolából ismét eltűnt egy növendék. Már ez a második eset ebben a tanévben, de úgy látszik ennek sem lesz komolyabb következménye, mint az elsőnek sem volt. Most is, mint akkor, egy a katonai szubordinációhoz hozzátörődni nem bíró kiskatona tűnt el, a ki vasárnap kimenőt kapván, még eddig nem tért vissza. A gyerek már tavaly egy más intézetben is megcselekedte a szökést, azonban szülei oda is visszavitték. Bizonyára most is vissza fogják majd hozni s így mégis csak beleszokik a szubordinációba a kis szökevény.

— **(Cseh Marcell halála.)** *Cseh Marcell*, rustsuki főkonzul, elhunytáról a gyászoló család pénteken a következő gyászjelentést adta ki: »Szent-károlnai Cseh Marianna csász. és kir. alapítványi hölgy és szent-károlnai Cseh Stefánia férj. Dr. Czirer Elekne a maguk és a széleskörű rokonság nevében fájdalomtelt szívvel jelentik, hogy hön szeretett fivérük, Szent-károlnai *Cseh Marcell*, csász. és kir. kamarás, osztrák-magyar főkonzul és tartalékos honvéd huszár főhadnagy, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ajtatos felvétele után *Ruszsukon* f. hó 21-én esti 9 órákor, életének 43. évében az Urban elszenderült. Az elfelejtethetlen földi maradványai, az átszállítás után *Baranyamegye* vargai családi sírboltba fognak örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat Pécselt a székesegyházban f. hó 27-én d. e. fél 10 órákor fog a Mindenhatónak bemutatni. Pécs, 1900. évi január 25. é. Áldás és béke drága halmaira!«

— **(Kéménytűs a közkórházban.)** csütörtökön délután 2 órákor a közkórházból telefon útján értesítették a rendőrséget, hogy a közkórház egy kéménye kigyuladt. Az értesítés folytán *Oberhammer Antal* tb. főkapitány, tűzoltófőparancsnok, néhány tűzoltóval és egy kéményseprővel a közkórházhoz siet-

tek, melynek egyik kéményéből óriási fekete füsttömeg tört elő. A tűzoltók és a kéményseprő néhány perc múlva már eloltották a tüzet. Igen nagy zavarral járhatott volna ez a lényegtelen semmiség, ha a tűz hírére meg tudják a betegek, de szerencsére a kórházi orvosok oly csendben és feltűnés nélkül értesítették a tűzoltókat s az oltási műveletek is oly csendben folytak, hogy a betegeknek sejtelmük sem volt a különben is veszélytelen kéménytűzről, melynek keletkezési okát eddig még nem tudni.

— **(A város gazdasági választmánya)** csütörtökön délután 3 órától egész este hat óráig ülést tartott a városháza gazdasági tanácsstermében. Az ülésen sok és fontos tárgy fordult elő, azonban egy részük felett nem is határoztak, mert előbb véleményes javaslat-tétel végett albizottságoknak adták ki. Így járt a pócegdörök tisztítására vonatkozó szabályrendelet; a zobák-kőrési szénbányáknak a püspöki uradalomtól bérbevétele; az automobilkocsik és omnibuszok ügye; az új marhavásártérnek az új vágóhid melletti elhelyezése. Fontosabb tárgy felett csak egy felett határoztak, a mikor elhatározták, hogy javasolni fogják a közgyűlésnek az *Agota-utcában* a vincellérképezde melletti ház megvételét s azt a képezde kibővítésére, esetleg népkönyhának fogják felhasználni.

— **(Meghurcolt jegyző.)** *Csatáry Aladár* báttaszéki jegyzőről nemrégiben az a hír merült föl, hogy a főszolgabíró felfüggesztette állásától, mert az adópénzeket hűtlenül kezelte. Mint most értesülünk, *Csatáry* talpig becsületes ember, a ki hűtlenül már csak azért sem kezelhette a pénzt, mert pénzt husz éves hivataloskodása alatt egyáltalán nem kezelte. *Csatáry*, bár nagy családdal áldotta meg az ég s a földi javakból nem valami bőven jutott neki, a becsület utjáról soha le nem tért, azon meg nem tántorodott s becsületesen küzd a szegénységgel. Nyugdíjba kellett ugyan mennie, de annak oka hivatali működésén kívül keresendő s okát adni csak azok tudnák, a kik ezzel céljukat elérték.

fucsos renomé örökre. Hajszálaim egyenként kezdtek az égnek meredni . . . Hopp! Még az éjjel kérek kölcsön s reggelre kifizetem a szobát; hogy ez nem jutott előbb eszembe? Megvigasztalódtam. Ismét beszédes lettem, még anekdotákat is mondtam, végre meg is nevettettem őket.

— Nem kell ám, nagyságos asszonyom, busulni semmit. Amint már mondtam, úgy teszünk.

— Ni a papa! — kiáltott fel *Iluska* örvendezve.

— Dehogyan az! — mondom én — nem szokott az álldogálni.

— Hísz nem látja, hogy valakivel beszélget?

— Csakugyan! — No ugyan már előbb elénkbe kerülhetett volna — gondoltam magamban.

— De ti hogy kerültetek elém? Vártam rátok, míg vége lesz a színháznak.

Általános nevetés körünkben. Annyira szórakozott volt, hogy nem vette észre, hogy a színház már teljesen sötét. S ha mi most ismét elkerüljük őt, akkor ugyan reggelig várhatott volna s ha megúván, esetleg hazamegy, bizonyosan ő vette volna nyakába a várost. Erre igazán elmondhatta volna *Dachseltmeyer Muki*: »Des is' aber schön!«

Muki.

— **(Előmunkálati engedély meghosszabítása.)** A kereskedelemügyi miniszter *Strasser Henrik* inámpusztai haszonbérletnek, a m. kir. államvasutak *Uj-Dombóvár* állomásától *Mászlony*, *Alsó-Hetény* és *Inám* puszták, továbbá *Gölle*, *Nak* és *Szill* községek irányában *Igalig* vezetendő, rendes nyomtávu, gőzüzemű helyi érdekű vasutvonalra hivatali elődjének az 1898. évi január 6-ikán kelt rendeletével kiadott és múlt évi január hó 24-ikén meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó tovább, egy év tartamára újból meghosszabbította.

— **(Eltűnt borkereskedő.)** Ismét egy borkereskedővel kevesebb. Mint értesülünk ugyanis, *Gold Mór*, villányi borkereskedő, már napok óta ismeretlen helyen tartózkodik. De nem csak ő, hanem felesége és gyermekei is eltűntek *Villányból*. Az eltűnés okául természetesen vagyoni differenciákat emlegetnek. Pedig *Gold Mór*t mindenki jó viszonyok között levő kereskedőnek ismerte, kinek borpincéi igen keresettek voltak s a mellett gőztéglagára is volt *Villányban*. Azonban legutóbb telekspekulációkba is bocsájtkozott s egy legújabban vásárolt nagyobb birtok árának kifizetését éppen most kellett volna teljesítenie. Úgy látszik, e téren nem ütöttek be tervei s most családjával együtt menekül az anyagi bajok elől. Különben bukása a pécsi pénzintézeteket nem érinti, mert azok követeléseit jó váltókkal vannak biztosítva.

— **(Helyőrségi táncestély.)** Fényesen sikerült táncestélyt rendezett szombaton a helybeli cs. és kir. közöshadseregbeli és m. kir. honvéd helyőrség tisztikara a nemzeti kaszinónak ez alkalomra pazarul díszített termeiben. A nagy számmal megjelent táncoló és nem táncoló közönség a legjobb hangulatban mulatott, csupán egy kellemetlen incidens zavarta meg ezt a derűs hangulatot, a mely szem és fültanuk előadása szerint következőleg folyt le: A rendezőbizottság közösen megállapította a táncrendet, melyben a szünóra előtt csárdást jeleztek. Egy közöshadseregbeli kapitány pedig egyszerűen áthuzta, a mit a párok tekintetbe nem vettek. A szünóra után a cigány rákezdi a ropogós csárdást s a párok ugyancsak járják úgy 15 percig, mikor a fentemlített kapitány ráparancsol a cigányra, hogy hagyja abba! A közönség pedig viharosan újrázott, erre egy honvéd főhadnagy meg tovább huzatta a cigányokkal, a kik, mint vajdának, ennek engedelmességek! Látván a kapitány, hogy ez nem használ, odaszólt a katonazenekarnak, hogy kezdjen rá az »Ich bin eine Wittwe«-re, melyre azonban tovább jártak a csárdást, mire a kapitány rákiáltott a cigányokra: *Hinauss!* A közönség csárdásért kiabált, abcogolta a katonazenekart, de eredménytelenül, a banda kivonult. E kinos jelenet után, melynek, mint halljuk folytatása lesz a lovagiasság terén is, a közönség egy része távozott. Akik pedig ott maradtak, folytatták el nem rontható jókedvvel a táncot egész reggelig. Ehhez nem fűzünk kommentárt.

— **(A budai-külvárosi kath. kör táncmulatsága.)** A budai külvárosi katolikus kör szombaton este igen szépen sikerült táncmulatságot rendezett, melyen *Erreth János* ügyvéd, kamarai elnök, *Károly Ignác* apátplebános, *Greksa Kázmér* főgimnáziumi tanár, *Darányi Ferenc* dr. ügyvéd, *Virág Ferenc* karkaplan. *Horváth Mihály*, káplán, egyleti egyházi elnök is megjelentek. Este nyolc órákor vette kezdetét a tánc, mely *Koródi Ferenc* zenekarának hangjai mellett a legrőzsasabb hangulatban kivilagos-kiviradtig tartott. A táncmulatságon megjelent szép lányok nevsorát az alább adjuk: *Wlasits Mária*, *Balogh Anna*, *Szebenyi Eteleka Gerónyi*

— Hahaha — hangzott *Iluska* jóízű kacaja — mit mentegetőzik?

— Én kérem, dehogyan mentegetőzöm, miért mentegetőzöm? hisz nincs okom rá? Vagy maga tud?

— Még csak elképzelni sem tudok — mondá megnyugtató hangon *Iluska*.

— Hála Isten — sóhajtottam magamban.

Egymás mellett folytattuk utunkat a *Szeccsió* felé. Vérmes reményekkel léptem be a stilszerű csarnokba. Nézegettem, tekintgettem, de a papának nyoma sem volt. Busan kezdtem fujni: Nézelek, nézelek, de hiába nézelek . . .

— Ej de jó kedve van magának, bizonyosan benn van a papa — szólítottak meg midketten . . .

— Dehogyan!

— Hát miért dalol akkor? . . .

— Mert nem találok a papát s a mint hiába nézegettem, ez a nóta jött az ajkamra.

Most aztán átrohantam a *Mátyásba*, onnan a *Pannoniába*, felszalagultam a *Vademberbe* s őh végzet! — a papa csak nincs!

Lihegve tértem vissza hölgyeimhez s szakadozottan tettem meg jelentésemet . . . Nehéz sóhaj fakadt fel keblükből s némán megindultunk. Nem volt kedve egyikünknek sem beszélni, nekem pláne nem! Elgondolkoztam magamban, hogy mi fog történni? Ha az *István-pincét* is üresen találok, szállodába kell kalauzolnom a hölgyeket s akkor . . .

Terka, Watics Katinka, Kerekes nővérek, Bubregh Janka, Gyórvány nővérek, Mórlicz Anna, Wizer Teréz, Járányi Etelka, Öertl nővérek, Vadász Juliska, Herbert nővérek, Lauber Vilma, Pécs Mariska, Gyimóthy Teruska, Károly nővérek, Kerner Hermin, Vidakovics Teruska, Ganter Anna, Andrasovics Terka, Gleichteil Mariska, Marovics Annuska, Lenti Terka, Krautszak Etelka, Schwanner Etelka, Friesz Katica, Kolovics Gizella, Drenovics Etelka, Rohardt Juliska, Bradics Mariska.

— **(Tűz Somogyon.)** 21-ikén este Somogyon Kemény János, somogyi köszönbányamunkás pajtája és istállója kigyulladt, mitől — még mielőtt segítségre gondolni lehetett volna — a lakóépület is tüzet fogott. A lakóépületet szerencsére azonban sikerült megmenteni, úgy, hogy csupán a tető egy része lett a tűz martaléka. A leégett épületek nem voltak biztosítva.

— **(Ebéd Szeredy József kanonoknál.)** Szeredy József kanonok a Vöröskeresztesegylet választmánya tiszteletére, mint annak elnöke, ebédet adott, melyen megjelentek: Sável Kálmánné, Littke Józsefné, özv. Pintér Józsefné, Sorsich Béláné, özv. Koharics Károlyné, özv. Sauska Jenőné urnők, Butykay Ádám, Udvarnok Győző, Sável Kálmán, Tormay Károly, Littke József, Erreth Lajos dr. Erreth János, Sorsich Béla, jánosi Engel József. A házigazda szeretetre méltósága sokáig együtt marasztotta a vendégeket, kik négy óra tájban kezdtek oszladozni.

— **(Új községi jelzőablak.)** A belügyminiszterium a következő rendeletben intézkedett az új községi jelzőablak dolgában: »A községneveknek az 1898. IV. t.-cikk alapján folyamatba tett rendezése alkalmával mindazon községek, a melyek nevei a hivatkozott törvény határozmányainak megfelelően végleg megfognak állapittatni, az országos községi törzskönyv-bizottság szervezeti és ügyviteli szabályzatának 9. §-ához képest az illető községek terhére központilag előállítandó jelzőablakkal fognak elláttatni. Tekintettel arra, hogy az ország összes községei, tehát oly községek is, melyek jelenleg jelzőablakkal bírnak, el fognak láttatni központilag előállított új jelzőablakkal, mihelyt neveik végleg megállapítva lesznek: felhívom a törvényhatóságot, hogy megfelelően intézkedjék az iránt, hogy a községek költségkimelés szempontjából új jelzőablak beszerzésétől saját érdekükben tartózkodjanak.«

— **(A szülők gondatlansága.)** Kicsibe mult, hogy Hiller József szálkai lakosnak 5 éves fiacskája a napokban a szülők gondatlansága folytán nem lett a tűzhalál áldozata. A meggondolatlan szülők ugyanis a kis gyermeket az égő kályha mellett hagyva, az udvarra mentek, hogy ott dolgukat végezzék. A kályhából ezalatt tűz pattant ki és a kis fiu ruhája meggyulladt, mire a szülők a sirásra befutottak, a fiucska annyira összeégett, hogy ápolás végett be kellett a szegzárdi Ferencórházba szállítani.

— **(A Pécs-Baranyai Sport-Egyesület)** 21-én tartotta harmadik rendes közgyűlését saját helyiségében. A tagok szép számmal jelentek meg az ülésen; a vidékiek közül legtöbben megbízó levél alapján képviseltették magukat. Megnyitván az ülés, Mindszenythy Ödön titkár, a választmány nevében előterjesztette minden tekintetben precíz jelentését a lefolyt évről. Az egylet történetét magában foglaló jelentésben az előadó a mult eseményeiből a jövőre következtet, annak eseményein okulva, a jövőre hasznos tanácsokat ad. A gyűlés tudomásul vette. — A pénztári jelentésben Herfurt Leó ellenőr kimutatta az egyesület pénzforgalmát, mely körülbelül 850 koronára rug. A tiszta jövedelem 5 korona 37 fillér. Az egyes tételek megvitatásából le-

vonták az üdvösséges tanulságot: *legyünk takarékosak.* — Az évi költségvetés az ujonnan megválasztott tagsági díjak szerint alakult meg. Az eddigi 24 korona évi tagsági díjat 12 koronára szállították le. Miután pedig Gálík János, az egyesület volt elnöke, ki az egyesületből történt már régebbi kilépése s tisztességéről való leköszönése dacára a jelen közgyűlésig lelkiismeretesen intézte annak ügyeit, beadta a tisztikar lemondását s a gyűlés a bucsuzó tisztikarnak köszönete nyilvánítása mellett bizalmat szavazott, a megüresedett állásokat a következőkép töltötték be. Elnök: Nagyréthy és kisgyimóthi Gyimóthy Jákó, Villányból (ezelőtt alelnök), ki a sport terén tekintélyes és közkedvelt egyéniség, kinek ismert tehetsége és akaratereje az egyesületnek hatalmas lendületet fog adni annyival is inkább, mert a beléje helyezett bizalom kétszerezni fogja törekvését s buzgalmát. Ő nyerte az egylet- és a kerékpár-sport részéről is a toura díjat. Alelnökké megválasztották Walla Ferencet (azelőtt igazgató és pénztáros). Titkár lett: Bergmann Lajos. Pénztáros: Mindszenythy Ödön (azelőtt titkár). Ellenőr: Weszely Antal. Szertáros és menetparancsnok ifj. Bergmann Lajos. — A tárgysorozat ötödik pontjaképen többféle indítványok hangzottak el, melyek mind a jövő működést óhajják precízíteni s az eddigi mulasztásokat kiküszöbölni akarják. Szönyegre került egy helyben tartandó mű és iskolakerékpározással egybekötött táncmulatság rendezése is, de erre nézve még mit sem határoztak. A megtartandó versenyekre nézve is több indítvány merült fel.

E gyűlésen számoltak be a Villányban megtartott táncestélyről is, melynek tiszta jövedelme volt 34 korona. — Letárgyaltatván a napirend, az elnök az ülést, mely fél ötkor kezdődött, fél nyolc órakor bezárta.

— **(Mégmarta a kutya.)** Télviz idején ugyan igen csekély a veszett kutyák száma, de annál több a kóbor kutya, mely valahogy elkóborolván a gazdája portájaról, ha megehezik, akármelyik udvarba betéved. Kender István, r.-közári lakos emelt panaszt a napokban a községi előjáróságnál, hogy az udvaron játszadozott öt éves kis fiát egy kutya megmarta. A kutyát sikerült neki elfogni és agyonbunkózni. A megejtett állatorvosi vizsgálat és boncolás kiderítette, hogy az eb nem volt veszett s így a kis fiut szülei lakásán fogják ápolni, különben is jelentéktelen sebével.

— **(Megnyílt kompközlekedés.)** Az Erdőd és Gombos között közlekedő dunai komp a folyam jégzajlása folytán huzamosabb ideig szünetelt, úgy, hogy Gombos, Szabadka, Erdőd, Eszék stb. felé az utasoknak Budapesten át kellett utjokat megtenniök. Mint értesülünk, a m. kir. államvasutak igazgatósága hirdetések és a sajtó útján tudomására adja az utazó közönségnek, hogy az Erdőd és Gombos közötti kompközlekedés, a beállott enyhébb időjárás okozta olvadás és a jégzajlás megszűnte folytán — megnyílik.

— **(Szerelmes legény.)** Józsan József m.-peterdi legény szívébe, dacára a téli időnek, a szerelem tavasza költözködött. Beleszeretett egy falubeli szép leányba, kiről azonban jól tudta, hogy nem veheti el feleségül, mert a leány nem csak szép, hanem módos szülők gyermeke is. Józsan József ekként belekerülvén a »reménytelen« szerelmesek táborába, megunta az életét. Azonban nem valami férfias módját választotta az öngyilkosságnak, mert egy pakli kénes gyufát olvasztott fel egy pohár vízben s annak jókora részét megitta. A házbéliek azonban, a

mérgezési tünetek mutatkozásakor, még idejében észrevették a bajt, úgy, hogy hirtelen segítettek a legényen, a kinek most már semmi baja s aki bizonyára most ismét átkozza ezt a szerelmi bánattal telített cudar életet!

— **(Megtámadott részeg ember.)** Vince József, gálos-pusztai lakos a napokban a csárdából kissé becsipett állapotban igyekezett hazafelé, a midőn az utszéli árokból hirtelen két subanc ugrott elő, kik Vincére vetették magukat és alaposan elverték, aztán ott hagyták. Hogy kik voltak a támadók s hogy miért támadtak meg a berugott embert, azt nem tudni, nem lehetetlen azonban, hogy az éj sötétjében Vince valamely tévedés áldozata lett s hogy az ütlegek talán nem is neki szóltak. Mindazonáltal a megvert ember panasza folytán megindították ez ügyben a nyomozást.

— **(Megszökött cipészsegéd.)** Lotz Henrik, bonyhádi születésű cipészsegéd, ki legutóbb Stern Samu, hógyészi lakosnál kocsisként szolgált, még a mult év december 24-én gazdája kocsija és lovainak hátrahagyása után Tevelről megszökött. Most a gyönki főszolgabíró országszerte köröztetni a megugrott 19 éves cipészsegédet, kit eddig nem tudtak megtalálni.

— **(Revolverező férj.)** Besenci András madoccai lakos felesége régóta szerelmi viszonyt folytatott egy madoccai legénnyel. Besenci gyanakodott is a feleségére, hogy megszegte hitvesi hűségét, de sokáig nem jutott rá. Végre aztán észrevette, hogy felesége vár valakire és mert ez nem akart haza menni, revolverrel rálőtt. Az asszony életben maradásához nincs remény.

— **(Rossz szomszédok.)** Nem jó szomszédok voltak Géci István és Bartos János konyi lakosok; már régóta ellenséges lábon álltak egymással. Most a napokban Bartos János a szőlőben levő közös utat bekapálta, a mit Géci István észrevevén, szomszédját megtámadta, először alaposan meg rázta s aztán a közelben levő karóval úgy helybenhagyta, hogy Bartos most betegen fekszik lakásán. Talán a törvényszék majd kibékíti a verekedő szomszédokat.

— **(Díjazással egybekötött állatvásár.)** A baranyamegyei gazdasági egyesület a földmívelésügyi m. kir. miniszteriumnak támogatásával a vármegyei állattenyésztés emelése céljából folyó évi május hóban Pécsen díjazással egybekötött állatvásárt rendez. Az alább jelzett pénzbeli díjakat csakis kisgazdák (földmívelők) nyerhetik el, míg uradalmak és földbirtokosok diszokmánynyal lesznek kitüntetve. Díjazva lesznek tiszta- és félvérű simmenthali tenyészbikák 5 éves korig, tehének és 1 éven felüli üszők, hasonlóan Bonyhád vidéki fajmarha néven ismert tenyészállatok. Másodsorban magyar faju tehének és 2 éven felüli üszők. Nyugati faju bikák díja 310 korona. Nyugati faju tehének díja 740 korona. Nyugati faju üszők díja 620 korona. Magyar faju tehének díja 320 korona. Magyar faju üszők díja 300 korona. A kiosztandó díjak összege 2290 korona. Csakis baranyavármegyei kisgazdák és Pécs sz. kir. város polgárai versenyezhetnek. Részletes tervezet annak idején minden vármegyei községnek küldetik. Addig is minden gazda, ki a versenyben részt venni

óhajt, állatait kellő gondozásban részesítse. A vásárra csakis egészséges állat hajtható. A saját nevelésű állatok előnyben részesülnek.

— **(Bucus a szemináriumban.)** A helybeli papnevelő-intézet Folyó hó 25-én délelőtt ülte védőszentjének emlékünnepe. Az intézeti kápolnában Müller Károly, negyedéves hittanhallgató az »erő és béke szelleme a kereszténységben« alapeszmével tudományosan feldolgozott, szónokilag előadott szentbeszédet tartott latin nyelven az ez alkalomra szép számmal egybegyűlt hallgatóságnak, melynek végeztével a növendékek énekkara precízitással énekelte el *Wajdics* Károly, harmadéves theologus ez ünnepre komponált öt szólamu alkalmi Szt.-Pál énekét. — A szeminárium előjárósága f. hó 25-én ebédet adott, melyen megjelentek: Szeifric István, Hanny Gábor, Spiesz Nep. János, Incédy Dénes, Hetey Elek, Hinka László, Bodó Aladár dr., Bahula József dr., Horváth N., Szegedy Fülöp, Ulakovics György, Kuzmics József, Zaruba József, Fetter Gyula; a theologia tanári kara, Müller Károly stb. stb.

— **(Elfogott tolvajbanda.)** Ősz óta folyton kisebb-nagyobb betöréses lopások történtek a város körüli falvakban. A rendőrség gyanakodván, hogy a tettesek pécsi illetőségűek, öröklet állított a városon kívül s el is fogtak kedden este két embert, kik épen lopott aprójóságokat cipeltek be a városba. Az elfogottak azután a rendőrkapitány-előtt beismerték, hogy ők követték el a mostanában történt lopásokat s megnevezték bűntársaikat is. A tolvajbanda hét tagból áll; közülök *Hosszu* János és neje; *Német* János *Róth* János és *Pataky* Ignácné beismerték a lopásokat, de az utóbbi asszony férje nem akar tudni semmit a dologról. A tolvajbanda vagy háromszáz darab baromfit, ludat, kacsát, pulykát lopott össze s megkárosított sok bicsérdi, hetényi, orfői, árpádi, szabolcsi, pelérdi, szentkirályi s más községbeli lakost. A csendőrség nyomozása folytán a károsokat is megtalálták s a tetteseket kihallgatásuk után szabadon eresztették.

— **(Tolvaj rokon.)** Prosberger József, m.-sörös lakostól, a napokban valaki a zárt lakás ajtajának feltörése után, nagyobb mennyiségű ágyneműt ellopott. A káros panaszt emelt a községi előjáróságnál s így megindították a tettes után a nyomozást. Nem sokáig kellett nyomozni, mert már néhány nap múlva sikerült a tettest Prosberger Márton, a káros egy rokona személyében elcsipni. A tettest itt Pécsen az »Amerika« korcsmában találták meg, mely korcsma tulajdonosának, Schnaubelt Ferencnek adta el Prosberger a lopott ágyneműt. Schnaubelt — mint a vizsgálat kiderítette — nem tudta a megvett ágynemű lopott voltát s így azt jóhiszeműleg vette meg. A tolvajt letartóztatták és átadták a bíróságnak.

— **(Járványokról.)** Minél gyatrább az idő, annál inkább szaporodnak a gyermekek rémei a kanyaró, vörheny, ronszoló toroklob stb. melyek legtöbb esetben járványosan lépnek fel. Legujabban *Lancsukon* lépett fel járványosan a kanyaró, úgy, hogy a járvány tovaterjedésének meggátlása végett az iskolákat is be kellett zárítani. *Vásáros-Dombó*ról azonban az az örömdetes hír érkezett, hogy az ott járványosan fellépett ronszoló toroklob — megszűnt.

— **(Furások a Tertyogó forrásnál.)** A végleges vízmű megalkotása céljából a Tertyogó-forrásnál eddig eszközölt tu-

rások a legjobb eredménnyel jártak. Eddig 30 méterre haladtak le s mindenütt *dus vizbőségű* homokrétegen át, mely a legjobb, legégszégesebb friss vizet a legnagyobb bőségben tartalmazza. Ugy látszik tehát, hogy végrevalahára jó helyen kerestünk vizet és a Tertyogó bevezetésével meg lehet alkotni a pécsi végleges vízművet. S ha ez sikerül, *Horváth* Antal ügyvéd, aki rámutatott annak idején a Tertyogóra és felhívta rá a figyelmet épen akkor, mikor már a szakértők minden kutatásból kifogytak, — ezzel ércnél maradandóbb emléket állít magának!

— **(Bíróválasztások.)** Tegnap *Vaniss* Sándor, járási főszolgabíró, vezetése mellett a pécsi járás három községében bíróválasztás volt. *Szalántán* megválasztották *Iveszics* Mihályt *Szökédén* *Krausz* György lett a bíró, *Pogányban* pedig *Kozárics* Mihály felé fordult a község bizalma.

— **(A pécsváradi paros olvasókör)** 1900. február hó 24-én saját helyiségében táncvigalmat rendez. Belépti-díj személyenként egy kor. Családjegy 2 kor 40 fillér. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Az Erzsébet királyné alap.)** Az Erzsébet királyné-alap központi gyűjtő bizottságához ujabban a többek között a következő adományok érkeztek: a *kaposvári* jótékony nőegylet gyűjtésekép *Polónyi* Lajosné úrnő befizetett 64 frt 30 krajcárt; a *marcalii* izraelita nőegylet adományakép *Krausz* Gyuláné úrnő befizetett 25 frtot; a *mohácsi* első jótékony nőegylet gyűjtésekép *Margittai* Péterné úrnő befizetett 50 forintot és a *mohácsi* izraelita nőegylet gyűjtésekép *Wolf* Zsigmondné befizetett 78 frt 40 krajcárt.

— **(Emlék Battyányi Lajos grófnak.)** Ikervár község elhatározta, hogy *Battyányi* Lajos gróf emlékére Ikervárra, az ő egykori kedves lakhelyén, emlékoszlopot állíttat. Az e célra alakult gyűjtőbizottság országos gyűjtést indított. E hazafias célra felhívjuk az olvasóközönség figyelmét, hogy adakozzanak az emlékoszlopra s az esetleg begyűlt adományokat *Majorossy* Imre polgármesterhez küldjék, ki azt *Förster* Ottó, gyűjtőbizottsági elnök címére Ikervárra fogja küldeni.

— **(Kisajátítás.)** *Koszits* Kamill vármegyei főjegyző és *Vadnai* Jenő II-od aljegyző — mint azt annak idején megirtuk — már f. hó 20-ika óta *Mohácson* tartózkodnak, hol a mohácsi védgáttöltés megerősítése céljából szükséges s igénybe veendő területek kisajátítása tárgyában folytatnak tárgyalásokat az érdekeltekkel. Mint értesülünk, a munka azonban igen lassan halad, mert a mohácsiak nem hajlandók engedni s dacára, hogy a mohácsi védgát megerősítésénél főleg az ő jól megfontolt érdekeik megóvásáról van szó, horribilis árakat követelnek a kisajátítandó területekért. A tárgyalások és alkudozások körülbelül f. hó 31-éig fognak tartani.

— **(Öt forint.)** Hires nevezetes nyelvtudós vala *Brassai* Sámuel. A magyarok Istene azonban nemcsak tudománnyal, hanem dús életkorral is megáldotta, úgy, hogy jóval felül vala a kilencven éveken, mikor meghalt. Elgyászolta szépen a magyar sajtó és a magyar tudomány s hogy végkép és hamarosan el ne feledjék, egy emlék-bizottság alakult, mely gyűjtéseket rendez egy *Brassai*-emlék

javára. Ez a bizottság hűségesen beszámol időnkint a gyűjtésekről, melyek összege ma 2069 frt 33 krt. tesz ki. A legutóbbi időközi gyűjtés beszámolójában előfordul többek között ez a tétel is: »*Pécs szab. kir. város 5 frt.*« Ami azt jelenti, hogy Pécs városa öt forinttal járult a gyűjtéshez. Bizony kicsi összeg ez a nagy *Brassai* Sámuel emlékének. De ha látjuk a gyűjtések kimutatásában, hogy Székesfehérvár is csak öt forintot adott s *Halas*, *Cegléd*, *Karcag* s más városok beérték 2—3 frttal is, — s ha mindehhez hozzá vesszük, hogy a városi kasszában sokszor még öt forintok sincsenek, hát nem is kell olyan nagyon szégyenkeznünk. Hanem szegény jó *Brassai* bácsi ha tudta volna ezt, bizony jobban megválasztotta volna a hazáját s nem született volna magyar, hanem hottentotta nyelvtudósaak. Mert még a hottentották is jobban megbecsülik elhalt nagyjuk emlékét!

— **(Eljegyzés.)** *Somogyi* Simon Pécsről eljegyezte *Walter* Annát Budapestről.

— **(A szegényügy rendezése.)** A szegényügynek egyöntetű rendezése céljából holnapután (vasárnap) délelőtt 10 órakor értekezlet lesz a városháza közgyűlési termében. Az értekezletre a meghívókat ma bocsájtotta ki *Majorossy* Imre polgármester.

— **(Tűz.)** *Vodenics* Vendel babarci pusztai lakos házában a napokban egy szalmakazal kigyuladt s az erős szélben csakhamar a tűz martaléka lett. A kár, mely biztosítás által megtérül, körülbelül ezer koronára tehető. A tűz keletkezési okát a megindított vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— **(A sétatér lakója.)** Dacára a hideg éjszakáknak, mégis léteznek oly szerencsétlen páriák, kik az idő viszontagságainak kitéve, Isten szabad ege alatt kénytelenek meghálni. Ilyen szájalomra méltó embert talált az elmúlt éjjel a rendőrség az alsó sétatér egyik padján alva. Az esőtől átázott embert felkeltették álmából s bevitték a torony alá, a hol meleg szobát és ételt adtak neki. A sétatér lakóját — kit *Hanuski* Jánosnak hívják — illetőségi helyének kipuhatólása után haza fogják toloncolni.

— **(A ki tojásra éhezik.)** *Grobec* Mária baranyavári lakosnő panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy udvarából valaki egy láda tojást elemelt. A megindított nyomozás során aztán sikerült a tetteseket *Balatinovits* Mitó és *Ivancsovits* Mitó bolmányi lakosok személyében elfogni, kik a lopott tojásokat mint sajátjukat *Ublinger* Ferenc bolmányi lakosnak eladták. A tolvajokat átadták a bíróságnak.

— **(Vonat utasok nélkül.)** Saját-ságos baleset történt a napokban a Bécsből *Schwechat* felé induló vonattal. A portás még nem nyitotta ki a váróterem ajtaját, fütty hangzott fel s a vonat a bámuló utasok sora elől elrobogott. Később kitűnt, hogy a fütty másnak szólott, de a vonatvezető félreértette és elindította a maga vonatát. Képzeltető, mily kellemetlen megdöbbenést keltett a kínos intermezzo az utasok között. *Simeringen* már várta a vonatot egy távirat, mely visszahívta a megszőkött vonatot, mire a lokomotív megszegyenülten csakugyan vissza is ballagott, hogy aztán az utasokkal robojon tova.

— (**A pécs-barcsi vasut-társaság új igazgatósági tagja.**) A kir. szab. pécs-parcsi vasut-társaság alapszabályainak 27. §-ában a kormány részére főtartott jog alapján a kereskedelemügyi miniszter az említett vasut igazgatóságának rendes tagjává a pénzügyminiszterrel egyetértőleg Kovács Pál országgyűlési képviselőt nevezte ki.

— (**Vér a korcsmában.**) A bor, mely már igen sok bajnak volt az okozója, már megint megtette a maga hatását. A napokban Iványon történt, hogy Kovács Sámuel és Tóth Sámuel, kik azelőtt nem is ismerték egymást, a korcsmában borozgatás közben összevesztek. A szóvitából csakhamar tettelegességre került a dolog. Eleinte csak úgy ökölszóval püfölte egymást a két berugott ember. Később azonban már hevesebb lett a harc. Tóth Sámuel — ugyanis — bicskát rántott elő s azt oly erővel döfte Kovács vállába, hogy a megsebesült ember menten eszméletlenül rogyott össze. A késelő embert feljelentették a bíróságnak.

— (**Jó fogás.**) Sikerült fogást csináltak a napokban a hatóság emberei, kik egy notórius csirkefogót keritettek kézre. Akként történt a dolog, hogy Valentin József uradalmi gazdász szigetvári lakos panaszt emelt a községi előljáróságnál, hogy a Szigetvár melletti »Fremd« pusztán eddig ismeretlen tettesek felfeszítettek egy tyukólat és abból nagyobb mennyiségű aprójószágot emeltek el. A panasz folytán megindított nyomozás során sikerült a tettest Nagy János baracska lakos személyében elfogni; az elcsipett tettes beismerte a lopást, sőt a vallatás közben az is kiderült, hogy a nyáron elkövetett csirke és tyuktolvajlások legnagyobb részének ő volt a tettese. Több, mint tizennyolc rendbeli tolvajlást bizonyítottak rá. A tolvajt átadták a bíróságnak.

— (**Tűz a pusztán.**) Engel Adolf pécsi lakos Jánosi pusztán levő birtokán a napokban tűz ütött ki. Egy birkaól lett a tűz martaléka, mely még mielőtt oltásra gondolni lehetett volna, porrá égett. Szerencsére azonban sikerült a tüzet lokalizálni, úgy, hogy más épületekben nem esett kár. A tüzet — hir szerint — a károsnak komlói szénbányájában dolgozó munkásai okozták, kik a jánosi pusztán közvetlen közelében raktak tüzet.

— (**Meglopott kofa.**) Jánovits Jánosné kiskozári lakosnő, tejeskofa ma reggel panaszt emelt a rendőrségnél amiatt, hogy míg ő valamelyik vevőjénél járt s a kapu alatt hagyta egyik tejjel teli köcsögét, azt onnan valaki ellopta. A tejjel éhezett tolvajt most keresik, de alig fogják megtalálni, mert a tejtolvajlás corpus delicti-jei igen könnyen megsemmisíthetők.

— (**Családi dráma.**) Lobedig községben, Römerstradt mellett, borzalmas családi dráma játszódott le. Kröner részeges kovácsmester, hat gyermek atyja, a feletti boszúságában, hogy neje ismét gyermeket szült, felkapta a fürdőkádat a benne levő kiseddel együtt és oly erővel vágta a földhöz, hogy a kád összetört és a gyermek szörnyet halt. Erre beteg neje rohant és addig ütötte-verte mig eszméletét nem veszítette. A szörnyeteg ember a boldogtalan asszony orral is összezúzta. Még ezzel sem elégedett meg, hanem fegyvert fogott a szülésznőre, kit biztosan le-

lőtt volna, ha ebben a véletlenül odaérkezett községi előljáró meg nem akadályozza. A dühöngő gyilkost a csendőrök letartóztatták és átszolgáltatták a kerületi törvényszéknek.

— (**Koronaszámítás.**) A táviró kisasszony összeszámítja a sürgöny szavait és kiszól a kis ablakon:

— Két korona 20 fillért kapok.

A távirat feladója 2 forintot ad oda.

— Nem tudok visszadni — hangzik belülről a válasz — nincs véletlenül 6 krajcárja?

— Itt van 20 fillér.

— Tévedni tetszik, az öt krajcáros; még két fillért kérek.

— Tessék egy hatos helyette.

— Akkor ön kap vissza 8 fillért. Tessék egy ötkrajcáros és kérek belőle egy krajcárt vissza.

— Itt van két fillér és most már Istennek hála rendben is volnánk.

Ezt úgy hívják, hogy áttérés az egységes korona-értékre.

— (**Pályázat.**) A pécsi kir. törvényszék területén levő mohácsi kir. járásbírósnál egy 500 korona évi fizetéssel és 100 korona lakpénzzel javadalmazott hivataloszolgai állás üresedett meg. A pályázati kérvények 1900. évi február hó 20-áig a pécsi kir. törvényszék elnökéhez nyújtandók be.

— (**Segély a tűzkárosultaknak.**) Somogyvármegye alispánja felkérte az összes hazai törvényhatóságokat, hogy Somogy-Szent-Miklós tűzkárosultjai javára gyűjtést eszközjenek. Hasonlóképp kéri Kis-Küküllő vármegye alispánja az adománygyűjtést Gyíkös község tűzkárosultjainak felségélyezésére is. Esetleges adományokat Pécs város polgármestere készséggel fogad s rendeltetési helyökre küldi.

— (**A Kath. Kör táncestélye.**) A pécsi kath. kör farsangi táncestélyét február 13-án (kedden) fogja megtartani s nem, mint az jelezve volt: febr. 7-én. Ezen elhatározásában a vigalmi bizottság tekintettel volt a febr. 6-án és 8-án rendezendő elite-mulatságra. A rendezésre dr. Rónaky Kálmán kéretett föl.

— (**Némely pofonok.**) Néhány pofon csattant el ma az éj homályában, mely pofonokkal most rövid időre a rendőrség foglalkozik. Akként történt a dolog, hogy Klonkai Erzsébet cselédleány — tekintettel a farsangi időre — »maszkának« öltözködött s csikósjelmezben sétált végig este a szigeti országúton. Egy arra menő Steif Ferenc nevű suhanc, ki a csikós-jelmez dacára felismerte a cselédleány női voltát, megszólította Klonkai Erzsébetet s olyan ajánlatokat tett neki, melyeknek elfogadására egy »csikós« a legjobb akarata mellett sem képes. Miután a visszatérítő válasz dacára is Steif folytatta az ostromot, Klonkai Erzsébet olyan egészséges pofont applikált a tolokodó képére, hogy az néhány pillanatra megszédült. Ma reggel aztán a rendőrségnél tett panaszt az esetről a nyakonvert szeladon. A felvett panaszjegyzőkönyvet átteszik a bírósághoz.

— (**Hitelsszövetkezetek.**) Az országos hitelsszövetkezet kötelékébe 1899 végén 290 új és 405 főleg a Károlyi féle alakítások korában létesült szövetkezett tartozott. Az iparos szövetkezetek száma csak 29, mi azt mutatja, hogy a föld népe inkább érdeklődik a

szövetkezetek iránt, mint az iparosság. A szövetkezetek így oszlanak meg. Volt a múlt év végén Baranyában 3, Somogyban 59 és Tolnában 6 szövetkezet.

— (**Leégett préház.**) Értényben a napokban leégett Szalai István, ottani lakos préháza. A tüzet senki sem vette észre s a préház teljesen elpusztult. A vizsgálat során azután kiderült, hogy a tüzet a káros feleségének, Horváth Annának, a gondatlansága okozta, a ki — mint maga is beismerte — tüzet rakott az eset előtti napon a préházban s mikor elment a szőlőből haza, a paraszat nem locsolta el. Ebből támadt azután a tűz, mely vagy 300 korona kárt okozott.

— (**Elfogott honvédszökevény.**) Az ősszel rukkolt be a pécsi 19-ik gyalogezredhez Petrovics József, tolnamegyei, szilágyi illetőségű legény. Ugy látszik azonban, hogy nem igen tudott megbarátkozni a katonalellettel, mivel mindig haza vágyott. A múlt hét elején azután meg is cselekedte, hogy megszökött ezredétől és meg sem állt, míg haza nem ért. De nem sokáig örülhetett az arany szabadságnak, mivel felismerték és bár az uniformist elhagyta valamire, mégis rábizonyították, hogy szökött katona. Jöttek azután érte a rend emberei és elfogták; behozták Pécsre, s átadták a honvédezredparancsnokságnak. S ma már az elfogott honvédszökevény a börtönben siratja rövid ideig tartott arany szabadságát.

— (**Egy kis tévedés.**) Páris 18-ik kerületének polgármesterei hivatalánál megjelent egy fiatal ember és kérte, hogy vegyék be őt a hadkötelesek sorába. Mikor előkérték papírjait, kitűnt, hogy az ifjut a machementi anyakönyvben Marie-Adelaide-Juliette néven leányként jegyezték be. Az ujonc elmondta, hogy születésekor az atyja tévedt az ő nemére nézve. Eleinte kis leányokkal nevelték leány gyanánt, csak később tűnt ki, hogy hiszenfiú. Azóta férfi ruhát visel. Az ügy most az illető hatóság elé kerül, amely hivatalosan meg fogja állapítani, hogy Mária-Adelaide-Juliette milyen nemű.

— (**Ezer forint jutalom.**) Bécsben múlt évi szeptember 6-án eltűnt egy 23 éves csinos leány. Néhány nap múlva ruháit megtalálták a Duna partján, a miért is azt hitték, hogy öngyilkossá lett. Azonban kiderült, hogy a leányt többet, a ki nem tudtak eltűnéséről, a ruhák megtalálása után is látták, így tehát valószínű, hogy a leányt elcsábították. Az eltűnt leány, a kit otthon Lady-nak szólítottak, karcsu, középtermetű, arca ovális, csinos, haja igen hosszú, gesztenyebarna, szeme nagy sötétkék, bal füle alatt egy kis forradás van. A ki az eltűnt leány nyomára akad s azt Freund Zsigmond (Bécs, III., Hintere Zsollamts-strasse 3.) tudomására hozza, ezer forint jutalomban részesül, esetleg holttestének megtalálása száz forintot kap.

— (**Estély Pakson.**) Vasárnap e hó 21-én tartotta meg a »Paksi Kath. ifjusági egyesület« igen sikerült estélyét. Elmondhatjuk, hogy jobban, hasznosabban szórakoztatni az ifjuságot aligha volna lehetséges, mint az ez alkalommal történt. Volt ének, szavaltat, színjáték, mely mindmégannyi kitűnő betanulásról tanuskodott. Öröm volt nézni a csupán polgár ifjakból álló csapatot, mint egymással ver-

senyezve, iparkodtak minél kellemesebb estét szerezni a közönségnek. Müller Lajos paksi kaplán ez alkalomra »Nincs a pörben köszönet« cím alatt németből szabadon átdolgozott és az ifjusági egyletek céljainak megfelelően átalakított egy népszimfűvet, melyet a fentjelzett napon az ifjusági egylet tagjaival elő is adatott. Müller Lajos derek munkát végzett, hogy ezt a szimfűvet átültette édes hazai nyelvünkre is, mivel ez tanulságos voltánál fogva igen alkalmas arra, hogy meg ismeresse a néppel a céltalan pörösködés haszontalan voltát. A fordítás igen jól sikerült és ha nyomtatásban is meg fog jelenni — mi úgy tudjuk, legközelebb meg fog történni — melegen ajánlhatjuk az ifjusági egyleteknek. Az előadás után tánc volt, melyen a földmives ifjak olyan szolid magaviseletet tanusítottak, hogy azt hitte az ember, nem is egyszerű ifjak között van. *A tisza jövedelem* 120 kor.

— **(Különös dolgok.)** Egy angol lap sorolja föl a következőket:

— Ha azt a sok tojást, amelyet a szatócsok friss gyanánt eladnak, főlhalmozni, olyan erőd keletkeznék, amelylyel 25.000 főnyi sereget vissza lehetne tartani.

— A nyakorján nyelve közel másfél láb hosszú, de még senki sem merte megmérni a fecsegő nő nyelvét.

— Egy holdnyi legelőn van 26.000 hernyó; egy hüvelknyi Gorgonzola tulesz rajta.

— A gőzmozdony 45 gallon vizet fogyaszt minden megtett mértföld alatt; némely ember ugyanannyit fogyasztana egy kis alkohollal, úgy, hogy egy lépést sem tesz.

— Ezer házaspár közül egy éri meg az aranylakodalmat; millió közül egy kívánja megérni.

— Három másodperc szükséges, hogy egy üzenet elérjen az Atlanti ocean egyik végétől a másikig; legalább tíz percbe tart az üzenet küldése 500 lépésnyire, ha telefonon küldöd.

— A leghazugabb kifejezés: Örülök, hogy láthatom.

— **(Boszuálló asszony.)** A Beremend községhez tartozó Ujmajor-pusztán régi ellenségeskedésben éltek egymással Papp Katalin és Weipert Mari ottani lakosnők. Különösen Papp Katalin volt az, aki boszút esküdött Weipert Mari ellen, holmi szívbéli ügyekből kifolyólag. Boszuját hétfőn végre is hajtottta. Ugyanis megleste Weipert Marit kinn a pusztán s ott rátámadván, véresre verte. A megvert asszony feljelentette boszuálló ellenfelét a bíróságnál.

— **(A pénzügyi reform.)** A vidéki pénzügyi reformjára vonatkozó mozgalmak elcsendesültek, anélkül, hogy legalább egyelőre, számottevőbb eredményük mutatkoznék. De az az egy eredmény mégis meg van, hogy egyes vidéki intézetek a maguk hatáskörében érvényesítik a reformot. Ebben a tekintetben figyelemreméltó s követendő példaképpen állitható fel az, amit a *Mohácsi Takarékpénztár* közgyűlése elé terjesztendő igazgatósági jelentésben olvasunk, ekként: »Az intézetünk üzletének kezelése körül tett eddigi tapasztalatok ugyan nem tették volna szükségessé, mindazonáltal az ország több intézeténél elkövetett szabálytalanságok, sőt törvénytelen ségek és az azok alkalmából a szakörökben úgy, mint a hírlapokban folytatott

vitatkozások bennünket arra az elhatározásra birtak, hogy a jövőre való tekintetből az igazgatóságnak meg 1879. évben készült, azóta részben módosított ügykezelési rendszabályát újra átdolgozassuk, addig is pedig, amíg az új ügyrend készen lesz, szigorítottuk a napi bíráló-bizottság eljárását és az éven át többször tartottunk fölülvizsgálatot. Az új ügyrendet a kiküldött bizottság már nagyrészen elkészítette.« — Nagyon okos, helyes az ilyen dolog s bizonyára alkalmas arra, hogy az illető intézet iránt való bizalmat fokozza, növelje.

— **(A megtért gonosztevő.)** Londonban teljes katonai díszszel, mint ahogy az üdv hadseregének ritusa megkívánja, temették el néhány nap előtt Archie hirhedt betörőt. Archie — kit pályatársai »Stais« név alatt ismertek, — 40 évet töltött fogházban. Öreg napjaira magánéletbe vonult, az üdv seregébe lépett s ennek egyik legbuzgóbb és legsikereesebb missionáriusa lett s különösen előbbi barátjaira gyakorolt üdvös befolyást. A temetés számos megtért betörő s az üdv hadserege más tagjainak részvételével ment végbe. Az üdv hadserege néhány hét előtt hét missionáriusnak arcképét adta ki, kik összesen 210 évet ültek fogházban. Ez a hét »honoratior« is jelen volt. Az istentiszteletet a nagy kongresszusi csarnokban tartották. Jack Smith, Archienak hasonló hirnevű kollegája mondott gyászbeszédet. Cadman biztos a boldogultnak az ügy iránti érdemeiről, Robinzon kapitány pedig utolsó óráiról emlékezett meg. A zenekar gyászindulót játszott, gyászdalt énekeltek s Archie elindult utolsó útjára. A koporsót az üdv hadseregének színeivel díszített, nyílt kocsira emelték, mely elé négy fehér ló volt fogva. Archie holttestét Abney-parkban helyezték örök nyugalomra.

— **(A gyufa.)** Miller János, tizen-néggyéves cselédgyerek, Hidasdon szolgált Scheibner Konrádnál, a kinek most gondatlansága folytán nagy kárt okozott. A gyerek ugyanis az istállóban véletlenül gyufát ejtett el, mely a széna között meggyuladt s ebből tűz keletkezett. A tűzben bentégett egy tinó és lószerszámok s az egész istálló leégett. A gondatlan gyereket feljelentették a bíróságnak.

— **(Vasuti baleset.)** Mint értesülünk hétfőn már ismét vasuti baleset történt. A Budapestről jövő 64 számú tehervonat — ugyanis — Ercsi állomás közelében összeütközött az Ercsi-felől jövő 63. számú tehervonattal. Az Ercsiből jövő tehervonat mozdonyának egyik oldala teljesen összezúzódott, a kerekeket, tengelyt leszakította és a mozdonyt a sinekről az arokba dobta. A 63 számú tehervonat számos kocsija összezúzódott, úgy, hogy dacára a gyorsan megtett intézkedéseknek, a kocsi roncsok torlodása folytán, Ercsi állomásnál átszállással és késedelemmel közlekedhettek csak a vonatok. Mint a m. kir. államvasutak igazgatósága által nyomban megindított vizsgálat kiderítette, az összeütközést az okozta, hogy a 63 számú tehervonat vezetője elaludt s azon mód álmosan indította meg a vezetésére bizott vonatot, melynek a menetrend szerint a 64-est az ercsii állomáson be kellett volna várnia. Az igazgatóság a hibás közegek ellen szigorú vizsálatot indított s nyomban megtette a szükséges intézkedéseket a pályatest szabaddá tétele iránt.

— **(Magyar szén Bécében.)** Az Osztrák-Magyar Államvasut Társulat az ausztriai köszén-bányamunkások sztrájkja folytán aninai bányáiból kénytelen szenet hozatni Bécsbe üzletének akadálytalan folytathatása végett, onnan azonban eleget nem kaphatván hallomás szerint a Dunagőzhajós Társulat készleteiből vásárolt mintegy 1000 kocsirakomány pécsi szenet, a mely mennyiség részben Budapestről, részben Mohácsról fog a legközelebbi napokban Bécsbe szállíttatni, illetve már szállíttatik is.

— **(Elsült fegyver.)** Turbán Péter Alsó-Nánán együtt volt Stahl Henrik alsónánai lakossal s beszélgetés közben zsebéből elővette töltött revolverét, hogy azt barátjának megmutassa. Eközben a revolver véletlenül elsült és a golyó a vele szemközt ülő Stahl Henrik torkába furódott. Stahl állapota életveszélyes.

— **(Halott a vonaton.)** A Budapest és Pécs között közlekedő személyvonat egyik harmadosztályu kocsijában az utasok rémülve látták, hogy egy utas a döbrökői állomás közelében mozdulatlanul gubbaszt egy sarokban. Közelebről megnézték és egy a kocsiban utazó orvosnövendék az illető halálát konstataálta. A legközelebbi állomáson kiszállították a hullát a felvételi épületbe, de kiletét nem tudták megállapítani. A halál oka szívrohadás volt.

— **(A képviselőválasztók szaporodása.)** Megyénkben az összes választókerületi névlajstromok elkészülvén, az eredmény a választók szaporodását mutatja a következőkép:

	1898-ban	1899-ben	1900-ban
A dárdai kerületben	3512	3492	3626
a mohácsiban	3071	3014	3171
a pécsváradiban	2126	2130	2949
a siklósiban	3148	3091	3175
a szalántaiban	3605	3630	3747
a sásdiban	3778	3665	3664
a Szt.-Lőrinciben	3999	3964	3902

a választók száma. Tehát, az öt első kerületben szaporodtak a választók; csak a sásdiban és a szentlőrinciben kevesbedett a választók száma.

— **(Előadások a helybeli jogakadémián.)** Elmúlt a jogászok szünideje, be is iratkoztak már, sőt mi több, 23-án már megtöltötték a tantermeket is, hogy végig hallgassák az első prelekiókat. A hatalmas épület komor falai között ismét vig élet uralkodik, mert a hol annyi fiatalember van együtt, a bú, a gond, az elmenekül onnan. A 23-ki nap jelentkeztek a joghallgatók az egyes tanároknál, kiknek tárgyait hallgatni óhajtják.

— **(Vistorony a Ferencendiek utcáján.)** Hétfőn este nyolc órakor nagyvárosi cirkuszok porondjára illő látványosságban volt részük a Ferenciek-utcáján járókeleknek. Cserta Vince és Sirisaka József mészárosok kocsijukkal hajtottak végig az utcán s ki tudja, hogyan, elég az hozzá, hogy először a Szántóféle ház előtt álló közkutát, azután pedig a gyár-utcával szembenező, a honvédhuszárezred parancsnoksági iroda háza előtt levő közkutát döntötték fel. Az elsőből szerencsére nem tört ki a csap s így nem is folyt ki a víz, a másikkól azonban kitört a csap is és a víz emeletesháznai magasságban, vastag oszlopban tört fel vagy egy negyedóráig,

mig két csuromvizesre ázott tüzoltó be tudta a hidránsba a csapot illeszteni, az összegyűlt nép éljenzése között. (Ha mérnök lett volna jelen, azt is megéljenezték volna-e?) A víz, természetesen zuhogva ömlött végig, le az országutra és a gyár-utcára, de hogy mennyi tiszta, jó víz veszett kárba, azt persze senki sem tudja megállapítani . . .

— **(Magyar világ Bécsben.)** A bécsi magyar nemzeti szövetség a bécsi Grand Hotel Continentalban február 10-én magyar elite-táncestélyt rendez. A táncestély rendezésében az Országos Nemzeti Szövetség is részt vesz s jövedelme a Bécsben létesítendő ingyenes magyar tanfolyamok alapjára fog fordíthatni.

— **(A siklósi Iparos Olvasókör)** évi rendes közgyűlése a kör saját diszes helyiségében a legszebb rendben folyt le s az ig. val. mult évi működése bámulatra méltó eredményről tanuskodott. A közgyűlés lelkes hangulatát nagyban emelte Krasznay Mihály, mint ip. olv. köri diszelnöknek megleghangu levele. Finta Ignác jegyző előterjesztette, hogy míg a diszes helyiség felépült 18 igazgató választmányi, 3 közgyűlés, 4 építőbizottsági gyűlés 60 tárggyal tartatott. A pénztár példás rendben találtatott. A vagyon 6961 frt 95 kr. teher 5389 frt 95 kr., tiszta vagyon 1571 frt 50 kr. vagyon szaporulat és érték-növekedés ingatlanban 771 frt. Az 1900. évi költségvetés 2395 kor. 56 fill. bevétel, 1331 kor. 92 fill. kiadás. Remélhető maradvány 1013 kor. 64 fill. E maradvány s a kiadásba felvett kamat 754 kor. 60 fill. összesen 1768 kor. 24 fill. a tartozás törlesztésére annál inkább elegendő, mert a tagok száma rohamosan szaporodik. Egy hé alatt 94-ről 164-re emelkedett, a mi szép eredmény. A régi tisztikar természetesen most is újra megválasztatott.

— **(Nagy idők tanuja.)** Szegzárdom e hó 21-én meghalt *Grossbauer Péter* 87 éves előkelő iparos, a ki 1848—49-ben mint honvéd harcolt a magyar szabadságért. Öreg bajtársain kívül a város lakosai közül igen sokan kísérték ki koporsóját.

— **(Község a művelődés útján.)** A művelődés terén Magyar-Peterd követésre méltó jó példával jár elő megyénk községei között. Ezen kis, de lelkes község egyenes gondolkozású előjárói, az őszszel dr. *Egry Béla* elnökle alatt olvasókört alakítottak a legszebb eredménnyel, mert a körnek már eddig is mintegy 50 tagja van. A kör a napokban, *Fábián-Sebestyén* napján tartotta első ünnepélyét, tanulságos előadás, felolvasás és tánc-cal egybekötve. Az ünnepély úgy erkölcsileg, mint anyagilag a várakozáson felül sikerült, s az új egyesület alapját 48 frttal gyarapította. Az ünnepélyen a környék összes intelligenciája részt vett s Pécsről is többen jelentek meg. Felülfizettek: Dr. *Egry Béla* 6 kor., *Deutsch M.* 4 k. 40 fill., *Deutsch Jenő* 2 k. 40 fill., *Mészáros József* 4 k., *Biró Ferenc* 2 kor. 20 fill., *Mészáros Béla* 2 k. 80 f., *Leiterman József* 1 k. 80 f., *Paupert Gyula* 1 k. 40 f., *Pataky Lajos* 1 k., *Mészáros István* 2 k., *Bauer Gyula* 2 k., *Balogh Lajos* 2 k., *N. N.* 1 k., *Rigó Béni* 60 f., *Mikes József* 6 k., *Mikes Jenő* 3 k., *Alexa János* 2 k., *Ciráki József* 1 k., *Klobucsarics Sándor* 2 k., *Balázs Sándor* 1 k. Fogadják a jótékony adakozók a rendezőség ez uton is nyilvánított hálás köszönetét.

— **(Adóhivatali kinevezések.)** A kaposvári m. kir. pénzügyigazgatóság *Sőtényi Lajos* veszprémi kir. adóhivatali díjtalan gyakornokot a marcali kir. adóhivatalhoz, *Tóth Lajos* kaposvári lakost a karádi kir. adóhivatalhoz dijas gyakornokká nevezte ki.

— **(Esküdtbírósi elnökök.)** A kaposvári kir. törvényszék elnöke az 1897. évi XXXIII. törvénycikk 2. §-a alapján közzéteszi, hogy a kaposvári királyi törvényszéknél

szervezett esküdtbírósi elnökekül az 1900. év tartamára *Kisfaludy Ákos* kir. törvényszéki bíró, helyetteséül pedig dr. *Horkay Sándor* kir. törvényszéki bíró jelöltetett ki.

— **(Veszedelemes vendég.)** A napokban nemrég fölmerült az a hír, hogy a perzsa sah európai utra készül, egy érdekes epizódot hoz emlékezetbe, mely az elhalt sahnak Salisbury lordnál tett látogatása alkalmával történt. Midőn *Nasreddin* legutoljára volt Angliában, Salisbury lord Hatfieldben egy kerti mulatságot rendezett tiszteletére s vendégeinek szórakoztatása végett egy műlövőt hivatott, ki egy hölgy fejről parafadugaszokat lőtt le. A sah látva, hogy ez mily könnyen megy, maga is meg akarta próbálni s egy ismétlő fegyver csővé: Salisbury lordra s más vendégekre irányította, akiket ez természetesen nem kevéssé döbbsített meg. A hölgy, ki a parafadugaszokat szokta tartani a fején, vonakodott a perzsa fejedelemnek céltáblául szolgálni, a sah tehát miniszterelnökének parancsolta, hogy foglalja el a nő helyét. Salisbury lord perzsa kollegája iránti részvétebből ezt meg tudta akadályozni s végre sikerült a saht lefegyverezni.

— **(Tanfelügyelők házassága.)** Messziről szinte komikusnak látszik az, hogy a miniszter külön rendeletet kénytelen kiadni a tanfelügyelők házasságára vonatkozólag. Pedig, hogy kénytelen volt vele, mutatja a a praktikus élet, amely számos alkalommal dobott megoldatlan rébuszokat a miniszter elé. A tanfelügyelőkkel sokszor megtörtént, hogy tanítónőket vettek feleségül. Ez még nem lett volna baj s csak akkor vált kellemetlenné, amikor a tanfelügyelőné a férje kerületében tanított. *Wlassics* miniszter most egy tollvonással végét szakította ennek a furcsa helyzetnek s elrendelte, hogy tanfelügyelők feleségei nem tarthatják meg tanítónői állásukat férjük kerületében. Hogy az illető nagyságos asszonyoknak tetszik-e majd ez a rendelet, az kérdés. De hogy a becsületes ellenőrzés szempontjából szükség volt rá, annyi bizonyos.

Törvénykezés.

§ Lovak alá került. A jövő hó 20-án lesz egy éve, hogy *Mayer József* dunaszekcsi lakos egy földijével tehenet hajtott a mohácsi vásárra. Minthogy az országuton sok kocsis ment, kénytelenek voltak a jószágot közvetlen a körakások mellett hajtani. Egy darabig minden baj nélkül haladtak. *Döbrököz Sztokán*, somberek lakos azonban el akarta kerülni kocsijával az előttherohanó vásárosokat s kihajtott a sorból, de oly szerencsétlenül, hogy a kocsis *Mayer Józsefet* leütötte s a lovak alá sodorta, a hol még több sérülést kapott melyeket vagy husz napig viselt testén. Az esetet feljelentették annak idején s a pécsi kir. törvényszék 26-án tartotta ez ügyben a vég-tárgyalást, melyen *Döbrököz Sztokánt* gondatlanságból okozott súlyos testi sértés büntetésében mondta ki bűnösnek s a büntető törvénykönyv idevonatkozó szakasza értelmében öt hét napi fogházra és tíz korona pénzbüntetésre ítélte, a mi ellen a vádlott felebezett.

§ Kellemetlen levélkék. *Brázay Kálmán* nagykereskedő és orsz. képviselőhöz a mult évben beállított *Felsőöri Pál* Sándor ügynök és azt ajánlotta neki, hogy vásárolja meg a b. Üchritz telkét. *Brázay* megnézte a telket és drágálván azt, az üzletbe nem egyezett belé.

Pár nap mulva *Pál Sándor* levélben kért 50 forintot *Brázay*tól közvetítési díj gyanánt, de *Brázay* nem is felelt a levélre. Erre *Pál* olyan hangon ismételte kívánságát egy második levélben, hogy *Brázay* az ügynököt becsületsértés miatt a büntetőjárási bíróság elé állította, de ott békésen ért az ügy véget, a

mennyiben *Pál Sándor* bocsánatot kért. Már, már azt lehetett binni, hogy ez az ügy teljesen be van fejezve. De egyszerre csak ismét kap *Brázay* levelet *Pál Sándortól*, a melyben ez azt írja *Brázay*nak, hogy ő szegény ember, *Brázay*nál pedig ötven forint nem játszik szerepet, tehát küldje meg neki az ötven forintot, mert különben legyen elkészülve a »legbátrabb támadás«-ra. Erre *Brázay Kálmán* zsarolás vétsége miatt tett feljelentést *Pál Sándor* ellen. Szombaton tárgyalta az ügyet a budapesti kir. törvényszék és a vádlottat 40 korona pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

Közgazdaság.

□ Az új vámtarifa és a mezőgazdák. A földművelésügyi miniszter e hó 19-én kiadott körrendeletével felhívta a különböző mezőgazdasági, erdészeti, borászati és szőlőszeti, baromfitenyésztési, kertészeti, méhészeti, halászati és egyéb szakegyesületeket, hogy az új autonóm vámtarifát illető óhajtaikat és nézeteiket, tapasztalataikkal és az előző évek gazdasági adataival kellően indokolva, legkésőbb f. évi május hó 1-éig eléje terjeszszék oly célból, hogy a kérdéses új autonóm vámtarifa megállapítása alkalmával az ország fontos gazdasági érdekei kellő védelmet nyerjenek s e végből az egyes mezőgazdasági érdekkörök speciális kívánságai is a lehetőségig figyelemben részesíthetők legyenek.

□ Méncsikó tulajdonosok figyelmébe. A földművelésügyi miniszter felhívja mindazokat a lötenyésztőket a kiknek legalább négy, erős s szabályos, saját nevelésű méncsikójuk van, azokat eladni óhajtják, jelentsék be szándékukat legkésőbb február elsejéig a földművelésügyi miniszteriumnak. A beadandó írásbeli nyilatkozatban meg kell jelölni a helyet, a hol a csikók állanak, a csikók magasságát, színét és árát.

□ A hazai ipar támogatása. A honvédelmi miniszter átiratot intézett valamennyi miniszteriumhoz, a melyben felhívja figyelmüket a hazai gyufa-ipar kedvezőtlen helyzetére és e nem csekélylendő iparágak saját hatáskörükben leendő támogatására. A miniszteriumok erre most felhívják összes alantás hivatalaikat, hogy magyar gyufaárut használjanak azzal a megjegyzéssel, hogy ez iparág támogatása csak akkor lehet eredményes, ha az illető kereskedőtől — a kiktől a gyújtókat vásárolják — mindenki részéről erélyesen és következetesen megkövetelik, hogy hazai gyújtót adjanak, mert így a kereskedő a követelés elől nem térhet ki s lassankint úgy a kereskedők, mint a vásárlók annyira hozzá fognak szokni a magyar gyújtóhoz, hogy annak kelenődősége természetes uton biztosítva lesz.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1900. évi január hó 20. napján tartott ülésvásárlásán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 6:90—7:20; ó — — — —; kétszeres új 5:90—6:20; rozs ó — — — —; új 5:80—6:—; árpa őszi 0:00—0:—; — tavaszi 0:00—0:—; zab tavaszi 4:80—5:00; új — — — —; búkköny — —; kukorica ó 0:00—0:00; új 5:—0:00. széna 1:80—2:20; szalma 1.10—1.30.

Kínálat: gyenge, mintegy 70 gabona-kocsi volt piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.